

hvis Spaden knækkes ved at grave dybt  
og søge Guld, saa maa jeg gribe Hakken.“

Hun arbejder altsaa i Ærbødighed og brændende Begejstring for sit Kald. Kritikken gør Indvendinger, paaviser formelle Mangler i hendes senere Digte; men hun føler, at selve Manglerne kan være Vidnesbyrd om Fremgang, ligesom i Foraarstiden Ujevnheder og Pletter paa Træets Bark viser, at Livssaften rører sig derunder for snart at bryde ud i Sommerløvets lyse Sejersfane.

En Dag faar hun Besøg af en smuk, foruøm Verdensdame, Lady Waldemar, der med en Blanding af velvillig Nedladdenhed og Nyfigenhed gør en hel Del Spørgsmaal om Aurora selv og hendes Fætter Romney Leigh. Derpaa tilstaar hun i en halv spøgende Tone, at hun er forelsket i Romney og fortvivlet over hans nærforstaaende Ægteskab. Aurora har i lang Tid intet hørt fra ham og af Stolthed ikke villet søge Oplysninger om ham, skønt det tydelig nok smerter hende dybt, at Livet saaledes har skilt dem ad. Nu faar hun gennem Lady Waldemars satiriske og blaserede Udtalelser noget at vide om hans Planer. Den Kvinde, han vil ægte, er en fattig Sypige; han elsker hende ikke, men Ægteskabet skal være et Symbol paa den Forening mellem Samfundets Yderpunkter, som er hans Livs Opgave. Lady Waldemar bønfalder Aurora om at hjælpe med til at forhindre denne Forbindelse, men faar et bestemt Afslag og forlader hende i Vrede.

Aurora gaar straks ud for at søge Romneys Brud og finder hende paa et lille Tagkammer i en af de usleste Gader. Det rører hende at se og tale med dette Folkets Barn; hun husker paa de Mennesker nede paa Gaden, deres af Last og Trods mærkede Ansigter, og undres over, at en saa fin Blomst kan vokse op af denne Jordbund.

„Paa ingen Maade smuk var Marian Erle,  
var ikke lys, dog heller ikke mørk,  
men syntes snart det ene, snart det andet,  
lig Taagen, der forandres, eftersom  
der falder Sollys paa den eller ikke.  
Med Haaret ligesaa, dets rige Fylde  
faldt i en Mellemfarve ubestemt;  
for svært et Haar — om jeg skal finde Fejl —  
at bære for det fine, lille Hoved,  
hvis blege Kinder mangled' Ungdomsfylde,